

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, reglementează la art. 7 dreptul la gestionare pentru fondurile de vânătoare la șase categorii de gestionari.

Prin prevederile cuprinse la art. 1, lit. e), doar o singură categorie din cele șase ar beneficia de statutul de gestionar consacrat. În acest sens, modificarea literei e) este imperios necesară.

Asociațiile județene de vânătoare dețin în România majoritatea fondurilor de vânătoare, situație moștenită din timpul regimului comunist. Dacă nu se limitează numărul fondurilor de vânătoare acordate prin atribuire directă Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor din România, această structură va beneficia de toate fondurile de vânătoare, lucru ce va afecta grav perspectiva dezvoltării fondurilor cinegetice din România. Prin actualele prevederi, se îngreuește, de fapt, practicarea vânătorii de către cei care gestionează de fapt fondul cinegetic (vânători prin grupele de vânătoare constituite în general din vânători localnici care sunt în mare parte și proprietari de terenuri).

Prin menținerea prezentei structuri în legea sus menționată, Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor din România, prin asociațiile județene, va avea în continuare gestionarea fondurilor de vânătoare, fără posibilitatea de a crea o concurență, care ar duce la regres. În acest moment, această asociație „mamut” gestionează majoritatea fondurilor de vânătoare în mod defectuos, neputând gestiona eficient un număr așa de mare.

Asociațiile de vânători mici, înființate după anul 2000, care au avut inițiativa și curajul să se desprindă de asociația generală, au licitat un fond nerentabil, pus la dispoziție de R.N.P.-Romsilva, aducând respectivele fonduri la parametri normali. Unele, în acest moment, pot fi luate ca etalon în ceea ce privește gestionarea fondului de vânătoare, probând, prin activitatea lor, calea cea mai bună de urmat privind gestionarea.

În consecință, prin analiza activității acestor asociații nou înființate, cu ușurință se poate observa eficiența în gestionare, cu un număr limitat de fonduri cinegetice în gestiune. Numărul mai redus de fonduri cinegetice în administrarea unui gestionar îl obligă să se ocupe de gestionarea corectă a vânatului, excluzând alte forme de venit, ca de exemplu: primirea unui număr de membri vânători în fiecare an, pentru completarea veniturilor.

În Uniunea Europeană nu există gestionari cu un număr mai mare de trei fonduri de vânătoare, exceptând pe cei care gestionează pădurile proprietate publică a statului.

În România, R.N.P.-Romsilva, administrează fondurile de vânătoare prin ocoalele silvice (în general 1-2 fonduri la un ocol silvic) care nu au personalitate juridică iar titularul contractului de gestionare este R.N.P.-Romsilva.

Din considerentele expuse mai sus, am elaborat propunerea legislativă, pe care o supunem procedurilor de aprobare.

INIȚIATORI,

Iustin-Marinel CIONCA-ARGHIR, deputat PD-L

Valeriu TABĂRĂ, deputat PD-L

Constantin CHIRILĂ, deputat PD-L

Claudia BOGHICEVICI, deputat PD-L

Toader STROIAN, deputat PD-L